

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Iustitia Et Iure Libri Decem, Reuerendi P. F. Dominici
Soto, Segobiensis, Ord. Præd. Theologi præclariss.**

Soto, Domingo de

Venetii, 1608

Admodum Rever[en]do D. D. Christophoro Medices, Nobili Brixensi,
Archipresbytero Gavardi, Domino meo colendissimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38878

ADMODVM REVER^{DO}. D.
D.CHRISTOPHORO MEDICES,
NOBILI BRIXIENSI,
ARCHIPRESBYTERO GAVARDI,
Domino meo colendissimo.

V M multorum libros peruvulerem (Admodum
Reuerende mi Domine Christophore) & morem
quem vel auctores, vel eorundem impressores, in
huiuscemodi libris edendis obseruant conspicerem,
nullum profecto inueni quin sub alicuius nobilissi-
mi, atque doctissimi viri nomine fuerit in lucem productus. Quem-
admodum etenim qui in agone contendit nobiliorem ducem quem no-
nit, in vita sua defensionem, ne via multis opprimatur aduocat; sic
qui opus aliquod in lucem prodit, & si non nisi à proteruis impugna-
ri possit, alicui tamen doctissimo viro, illud committit, non qui so-
lus nequeat ipsum tueri, sed quia eum altero potest eos vel omnino
confundere, vel penitus ora concludere. Cum igitur preclarissimum
opus Reueren. P. F. Dominici Soto Segobiensis, quod de fuititia in-
scribitur & Iure, auro quidem purissimo pretiosius, & micanti car-

a 2 bunculo

bunculo splendidius, rursus decreuissim⁹ imprimere, vt laudabilem
omnium morem prosequerer sub doctissimi, & nobilissimi Domini
Christophori Medices Domini mei colendissimi, tutela imprimen-
dum curau. Cui etenim alio librum hunc inscribere debebam? Ad
quem alium dirigere? Quis erat tibi preferendus? Quis anteponen-
dus? Christophoro namque, liber qui Christum fert; & Christopho-
ro Médices liber qui animabus medetur erat donandus. Nobilissi-
mo viro qui de nobilissima agit materia, & viro doctissimo, qui
profundissimas ac difficillimas soluit quæstiones, codex erat inscriben-
dus. Archipresbytero religiosissimo, opus quod de conscientijs ex-
purgandis tractat, erat mittendum, & demum patri (vt aiunt)
spirituali, noua, & Christiana quedam philosophia erat tribuen-
da, vt eam filios suos, & filias doceret, vt per eam populos
instrueret, vt ipsa duce profugus ad patriam reuocetur; cecus ad
lucem veram qua Christus est reueneretur, & impius ex hostiis
antiqui manibus excipiatur. Præterea opus hoc præclarum ad te
dirigere statui, quoniam si (vt Socrates aiebat) in bello ferrum
auro præstat in vita tamen, hoc est tempore pacis, eruditio præstat
diuitijs; Quare cum non me lateat, immo nec aliquem qui historia-
rum lectione dederit lateat, maiores tuos Atavos scilicet ac Pro-
auos, locis ferè omnibus, ac oppidis, quæ Salodiensem lacum cir-
cunstant, dominatos fuisse, & summa cum prudentia, atque iusti-
tia eas optime rexisse, & præterea in bello semper vñtores extutis-
se; modo in vita, hoc est in summatrancillitate, non ferrum
vel aurum, sed librum eruditissimum mitto, & quemadmodum
maiores tui, milites quidem strenuissimi, bellorum tempore, im-
mortalem gloriam sunt adepti, in tempore pacis religioni addictus,
& virtutibus insitens, maiorem consequaris honorem, & quod
ipsiensibus & gladijs contra visibiles hostes fortiter fecerunt, tu
lingua, doctrina, & sanctitate inuisibiles hostes, (prout etiam fe-
cisti,

cisti, & facis) ejicias indefesse. Hoc etiam addere, non superuacaneum erit. Quod si delectationes hæc que in ratione sunt, eas omnes quæ ad sensum spectant, dubio procul excedunt, ut ex laboribus meis maximam quandam sentias delectationem librum huc tibi donare constitui. Namque ut Cicero inquit, cætera nec temporum sunt, neque etatum omnium, nec locorum: Hæc vero studia, adolescentiam agunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, aduersis refugium ac solatium præbent. Delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rustificantur. Et eo libentius hoc facio quoniam librum, non de naturis creatarum rerum tractantem, non vanitates continentem, non de nominibus, vel (ut aiunt) de lana caprina disputantem, sed qui de conscientijs regendis, dirigendis, illuminandisq; discutientem, & tibi religiosissimo viro, maximè conuenientem; in lucem mandau. Accipe igitur munus hoc paruum, & pro tantis sat erit solus amor, rogans tamen ut in tuis ad Deum precibus, me commendatum facias. Vale. Venetijs 16. Kalendas Julij. 1584.

Dominationis tuae

Deditissimus seruus

Floravans à Prato.

a 3 IN₂